

ΦΟΡΟΛΟΓΟΥΜΕΝΟ Σ

ΕΦΗΜΕΡΙΣ

(Ἐκδιδόμενη κατὰ Παρασκευήν.)

ΤΙΜΗ - ΣΥΝΔΡΟΜΗΣ

ΕΤΗΣΙΑ . . . Δραχμαὶ 16.
Προπληρωτέα καθ' ἑξαμηνίαν.

Συντάκτης

ΚΩΝΣΤ. Κ. ΒΙΛΙΟΠΟΥΛΟΣ.

ΤΙΜΗ ΚΑΤΑΧΩΡΙΣΕΩΣ,

Δι τριῶν ὁ σίγλος λεπτὰ 25.
Εἰδοποιήσεις καὶ ἀγγελίαι κατ' ἐποκοπήν.

Φωνὴ βωῶντες ἐν τῇ ἐρήμῳ.

Φωνὴ τρίτη. - Περὶ ἀστυνομίας. - περὶ ὀπλοφορίας.

Α

Πραγματευθέντες τὸ ζήτημα τοῦτο εἰς τὰ δύο προηγούμενα φύλλα τοῦ «Φορολογουμένου» κατελήξαμεν εἰς τὸ συμπέρασμα, ὅτι ἡ πρωτίστη τῶν αἰτιῶν ὧν ἔνεκεν εἰς ὀδυνηρὰν περιστάσιν κατέστησεν ἐν ἡμετέροις τῇ δημοσίᾳ ἀσφάλεια, ἐστὶν ἡ κατὰ τὴν φύσιν τοῦ Κράτους τῶν Νόμων. Ἰδιαιτέρως δὲ διὰ τὴν πάλιν ἡμῶν ἐθεωρήσαμεν ὡς αἰτίαν τῆς κατ' ἐπίστασιν δεινώσεως τῆς καταστάσεως ταύτης τὴν ἀβελιότητα μεθ' ἧς διαχειρίζεται καὶ λειτουργεῖ παρ' ἡμῶν ἡ δημοτικὴ ἀστυνομία ἧτις ἀντὶ τῆς ἀβελιότητος αὐτῆς ἀγνοοῦσα περὶ τῶν ἀπαιτημάτων τῶν δυναμένων νὰ προλάβωσι καὶ περιστείλωσι τὰ ἐγκλήματα, ἐκ τούτου ἀντιθέτως εἰς ἀνικανότητα καὶ ἀδυναμίαν οὐδὲν μὲν περὶ τούτων δυναμένη νὰ μεριμνήσῃ, ἐστὶν ὅτι δὲ ὡς ἐκ τῆς οἰκτρᾶς συγκροτήσεώς τῆς καθιστάμενη συνένοχος καὶ ἐπικίνδυνος συμβουχός εἰς τὴν διάπραξιν πᾶσιν ἐγκλημάτων. Περὶ τούτων νὰ ἐπαναλάβωμεν ἐπαρθεῖς τοὺς λόγους ὧν ἔνεκεν ἐξέλιπεν ὁ σεβασμὸς πρὸς τοὺς νόμους, αἵτινες ἐπαυσαν ἐνασκούντες τὴν σωτηριώδη ἐπιρροήν των, ὡς ἐπίσης θεωροῦμεν μάταιον ἐκ νέου νὰ ἀναφέρωμεν τίνος ἔνεκεν ἐν γένει καὶ ἰδίως παρ' ἡμῶν ἡ δημοτικὴ ἀστυνομία περιήλθεν εἰς θέσιν ἀλγεινὴν, καταστήσασαν προβληματικὴν τὴν ἐκείνης ὑπαρξίν. Ὅστις εὐπρεστῆθη μετὰ προσοχῆς νὰ μᾶς παρακολουθήσῃ, θὰ ἐνθυμητὰ βεβαίως τὴν σειρὰν τῶν ἡμετέρων ἐπιχειρημάτων ἅτινα ἐστρηξάμεν οὐχὶ ἐπὶ εἰκασίῳν ἀλλ' ἐπὶ πραγμάτων δυστυχῶς ὑπεραποδεικνυόντων τὴν ἀλήθειαν τῶν λόγων μας. Ἐκεῖνο ὅπερ δὲν θεωροῦμεν ἀσκοπὸν νὰ ἐπαναλάβωμεν, καθότι ἐν αὐτῷ συγκεντρῶνται τὸ ἐπὶ τούτων ἡμετέρον συμπέρασμα, ἐστὶν ὅτι κατὰ τὴν γνώμην ἡμῶν ἔχομεν ἀνάγκην καὶ ἀνάγκην κατεπιέργουσαν Διοικητικῆς Ἀστυνομίας ἐν Πάτραις ἧτις νὰ ὀργανωθῇ κατὰ τὸ τελειότερον καὶ εἰς τὰ εὐνομούμενα Κράτη ἐν ἰσχυρῷ σύστημα θεραπευομένων τῶν ἀτελειῶν καὶ αἰρομένων τῶν ἐλαττωμάτων ἅτινα πολυχρότιος ἐφαρμογὴ τοῦ θεσμοῦ τούτου ἐν τοῖς δήμοις τῶν Ἀθηνῶν καὶ Πειραιῶς ὑπέδειξε, καὶ λαμβανόμενων ὅλων τῶν δυνατῶν ἐγγυήσεων πρὸς τὴν ὅσον οἷόν τε ἀπρόσκοπον καὶ ἀγαθὴν λειτουργίαν τοῦ εὐεργετικοῦ τούτου θεσμοῦ. Μὴ ὑποθέσῃ τις ὅτι ἐπιπολαίως καὶ ἀνεξέταστος προέβημεν εἰς τὸ συμπέρασμα τοῦτο. Δὲν ἀγνοοῦμεν τὰ μειονεκτήματα οὐδ' ἀμβλυοῦμεν πρὸς τῶν κινδύνων οὐδὲ παρουσιάζει καὶ ὁ θεσμὸς οὗτος, ὡς πᾶς τοιοῦτος, ἰδιαιτέρως καὶ πρὸς πλαγίους σκοποὺς διαχειριζόμενος, ἀλλ' ἀπέναντι τῶν ἀγαθῶν ἅτινα προσφέρει καὶ ἀποπῶντες εἰς τὴν ἀλγεινὴν θέαν τῆς παρ' ἡμῶν δημοσίου ἀσφαλείας ἐν συγκρίσει ἰδίως μετὰ τὸν τρόπον τῆς συγκροτήσεως καὶ λειτουργίας τῆς δημοτικῆς μας ἀστυνομίας, ἀδιστακτικῶς πεπεισμεθα ὅτι ἡ ἀντικατάστασις ταύτης ὑπὸ διοικητικῆς, ἐστὶν σωτηρία διὰ τὸν ἡμέτερον τρόπον φρικωδῶς λυμαινομένων ὑπὸ πληθῶς φοβερῶν καὶ οἰσινει

ἐπιδημικῶν ἐγκλημάτων, ἅτινα κατήντησαν φοβερὰ μάλιστα διὰ τὴν ἡμετέραν κοινωνίαν. Ἐφ' ὅσον μάλιστα παρ' ἡμῶν, ὡς μὴ ὄφειλε ἡ δημοτικὴ ἀρχὴ θεωρεῖται ὡς πολιτικὴ θέσις καὶ ἐμπιστεύεται εἰς κομματάρχας ὑπὸ τῶν δημοτῶν μηδέποτε θελησάντων νὰ χειραφετησῶσι τὰ τοῦ δήμου ἡμῶν, μὴ ἐλπίζωμεν ἄλλως σωτηρίαν οὐδὲ βελτίωσιν εἰρήν ἀπὸ τῶν χειρῶν Διοικητικῆς Ἀστυνομίας. Ἐὰν καταρωθῶτο ὥστε ἡ δημοτικὴ ἀρχὴ νὰ ἐμπιστευθῆται οὐχὶ εἰς χεῖρας πατριάρχου ἀλλ' ἐν θρόνῳ νόμιμος καὶ δραστηρίου πρό πάντος δὲ τιμίου καὶ εὐσυνειδήτου, μὴ πολιτευομένου οὐδὲ φρονιζόντος περὶ τῶν συμφερόντων τῆς πατρίδος, καὶ ὅστις ν' ἀφιερῶθῃ ἀποκλειστικῶς εἰς τὰ τοῦ δήμου ὡς ἐπιμετῆς καὶ καλὸς οἰκογενειάρχης, τότε μὰ τὴν ἀλήθειαν ἡδυνάμεθα νὰ πιστεύσωμεν ὅτι ἐκ τῶν χειρῶν τούτου δημοτικοῦ ἀρχόντος ἡδύνατο νὰ δοθῇ καὶ ἀστυνομία ἀνάλογος τῆς ἀποστολῆς τῆς καὶ τῶν ἀναγκῶν τοῦ μεγάλου ἐμπορικοῦ καὶ κτηματικοῦ τούτου τόπου ὅστις ἔχει ἀνάγκην πρὸ πάντων τάξεως καὶ ἀσφαλείας — ἀσφαλείας ἐν τῇ πόλει καὶ τῇ ἐξοχῇ. Ἀπὸ τοιούτων δημοτικῶν ἀρχόντων πολλὰ ἠλπίζομεν καὶ πολλὰ καταρωθόντο, ἀλλὰ καίτοι εἰλικρινῶς πεθοῦμεν, καίτοι διακαῶς εὐχόμεθα ὅπως τοιαῦτα σκέψεις ἐπικρατήσῃ παρ' ἡμῶν, οὐχ' ἤττον δὲν τὸ κρύπτομεν ὅτι ὀλιγίστας ἐλπίδας τρέφομεν ἐὰν ἀποβλέψωμεν εἰς τὸ παρελθὸν καὶ εἰς τὴν ἔλλειψιν σταθεροῦ καὶ κραταίου φρονήματος ἀνεξαρτήτου καὶ θέλοντος νὰ ἐργασθῇ ἀποτελεσματικῶς ὑπὲρ τῆς πραγματώσεως τοιαύτης ἰδέας ἐξ ἧς πολλὰ ἀγαθὰ προσεδόκωντο διὰ διὰ τὸν ἀτυχῆ τούτον τόπον. Ἀλλ' ἐπειδὴ, τὸ ἐπαναλέγομεν, δισταζόμεν δυστυχῶς νὰ παραδεχθῶμεν ὅτι προσεγγίζει τοιαύτη εὐδαίμων δι' ἡμᾶς ἡμέρα διὰ τοῦτο ἐπαναλαμβάνομεν καὶ θὰ ἐπαναλάβωμεν μωραίως ζητοῦντες μετὰ ὅλην τὴν δύναμιν τῆς συνειδήσεώς μας — Δ Ι Ο Ι Κ Η Τ Ι Κ Η Ν Ἀ σ τ υ ν ο μ ί α ν. Ἐὰν συνέλθωσιν οἱ πολῖται, ἐν συλλλητηρίοις ἢ ἐπωσθήποτε, ἄς γράψωσι, ἄς ἀναφερθῶσι ὅπου δεῖ πρὸς ἐπιτυχίαν τοῦ αἰτήματος τούτου. Ἐὰν ἀναγραφῇ στερεοτύπως ἐν τῇ ἡμερησίᾳ διατάξει πάντος τοῦ ἐγγυητοῦ τόπου τοῦ συμμεριζομένου τὴν γνώμην ἡμῶν, ἢ ἐπιθυμία αὐτῆ τοῦ τόπου. Ἐὰν ζητηθῇ τοῦτο προσηκόντως ἀπὸ τῆς Κυβερνήσεώς μας, ἀπὸ τῶν βουλευτῶν μας. Ἐὰν μὴ κουρασθῶμεν πρὶν τὸ ἐπιτύχωμεν, καὶ θὰ τὸ ἐπιτύχωμεν ἐν σπουδαίως καὶ ἀνδρῶν τῶν θελήσωμεν. Ἐπιφυλασσόμενοι εἰδικῶς περὶ τούτου νὰ ἐπανέλθωμεν, ἄς εἰπῶμεν ὀλίγας λέξεις ἐπὶ ἀντικειμένου στενωτάτα σχετιζομένου μετὰ τὸ ὑπὸ συζητήσιν καὶ ὅπερ ὀφείλει νὰ ἐπισύρῃ τὴν σύντονον καὶ ἐνεργὸν προστασίαν τῶν ἀρμοδίων.

Β

Ὁ συμβουλευόμενος τὰς παρ' ἡμῶν ἔστω καὶ ἀτελεῖς ἐγκληματικὰς στατιστικὰς καὶ ὁ ἐπωσθήποτε λαμβάνων ἀφορμὴν νὰ γνωρίζῃ τὸ εἶδος τῶν ἀδικημάτων ἅπερ κατ' ἐξοχὴν ἀπασχολοῦσι τὴν Πονηρὴν μας Δικαιοσύνην οὗτος θὰ ἦναι εἰς κατάστασιν νὰ μὴ ἀγνοῇ ὅτι τὰ ἀδικήματα ἅτινα ἐπιπολαῶσιν παρ' ἡμῶν εἰσὶν κατὰ πρῶτον λόγον αἱ ἀναίρεσεις, αἱ ἀπέπειραι τούτων, καὶ οἱ τραυ-

ματισμοὶ οἱ ἀπρομελετήτως καὶ εἰς ἑρασμὸν ψυχικῆς ὁρμῆς κατὰ τὴν γλώσσαν τοῦ Νόμου τελούμενοι. Τίς ἡ αἰτία τῆς τοῦ εἶδους τῶν ἐγκλημάτων τούτων ἐπικινδύνου αὐξήσεως καὶ καταπληκτικῆς ὑπεροχῆς; Πῶς ἐπὶ τῇ ἐλαχίστην πολυτάκτι καὶ ἀσημάντῳ ἀφορμῇ ἐμπήγουν οἱ πολῖται εἰς τὰ στήθη ἀλλήλων τὴν φονικὴν μάχαιρὰν των καὶ διατριπῶνται διὰ σφαιρῶν τῶν πυροβόλων ὄπλων των; Ἀναντιρρήτως ἡ εὐχέχεια μεθ' ἧς προβαίνουσι εἰς τὴν διάπραξιν τοιούτων φοβερῶν ἐγκλημάτων ὡς νὰ ἐπρόκειτο περὶ παρωνυχίδος, ἀποδοτέα καθ' ὅλου εἰς τὰς γενικὰς καὶ τοπικὰς αἰτίας εἰς ἃς ἀπεδώκαμεν τὸν ἐν γένει πολλαπλασιασμὸν τῶν ἐγκλημάτων, ἀλλὰ μερικώτερον ἐξετάζοντες τὸ ζήτημα μήπως ὑπάρχει ἰδιαιτέρως τις λόγος ὅστις τὸ καθ' ἑαυτὸν σπουδαίως νὰ συντελῇ εἰς τὴν λυπηρὰν εὐκολίαν μεθ' ἧς διαπράττονται ἀνθρωποκτονίαι καὶ τραυματισμοί; Ἐκτός τῶν αἰτιῶν ἅτινα ἀνεφέραμεν ὡς προάγοντα παρ' ἡμῶν τὴν ἐγκληματικότητα καθόλου, καὶ τῶν κλιματολογικῶν λόγων οἵτινες καθιστῶσιν ἡμᾶς τοὺς μεσημερινοὺς ὀργίλους ζῶντας καὶ ἐπιρροεῖς ἐπομένως εἰς τὸ εἶδος τοῦτο κατ' ἐξοχὴν τῶν ἐγκλημάτων ἐν ἧ μάλιστα ἠθικὴ διαμορφῶσει διατελούμεν, ἀφορμὴν κυριώτεραν τοῦ οἰκτρῶς τούτου φαινομένου εὐρίσκόμεν τὴν ἐντελῆ ἐν τῇ ἐφαρμογῇ παραμέλειαν καὶ ὀλοσχερῆ ἐγκατάλειψιν τῶν περὶ ὀπλοφορίας διαταγμένων.

Ἡ ὀλοθρία συνέπεια τῆς ἀξιοκατακρίτου καὶ ἐγκληματικῆς ταύτης τῶν ἀρμοδίων παραλείψεως παρήγαγε τὸ ἀξιοθρήνητον φαινόμενον τοῦ νὰ βλέπωμεν ἀπὸ τρυφερὰς μάλιστα ἡλικίας τὴν τάξιν ἐκείνην, παρ' ἧς διαπράττονται ὡς ἐπὶ τὸ πολὺ τὰ ἀδικήματα ταῦτα, ὠπλισμένην ἀπὸ κεφαλῆς μέχρι ποδῶν διὰ μαχαιρῶν καὶ πυροβόλων ὅποια ἀγρία καὶ θάρβαρας καταστάσεις! Οἱ πολῖται οὗτοι ἀδελφῶς καὶ ὑπερφάνως μάλιστα ἐπιδεικνύουσι τὰ ἡρωϊκὰ καὶ ἐξογκώμενα αὐτῶν σιλάγια ἅτινα περὶ τὴν ὄσφιν ζώνονται ὡς φορητὰ ὀπλοστάσια — ὡς ἐγκληματικὴν ἀποθήκην. Ἡδύνατό τις ἐκ τούτων νὰ πιστεύσῃ ὅτι ἡ ὀπλοφορία ὁ φοβερῶτερος οὗτος παράγων τῶν καθ' ἑκάστην διαπραττομένων ἀνθρωποκτονιῶν καὶ τραυματισμῶν ὑπ' οὐδενὸς νόμου προβλέπεται οὐδὲ τὰ παράπαν ἀπαγορεύεται. Καὶ ὅμως σωρεῖα ἄβρων ἀναπαυομένων ἐν ἀταράχῳ εἰρήνῃ καὶ ἡσυχίᾳ ἐν τῷ ποινικῷ νόμῳ εὐρίσκεται ῥητῶς ἀπαγορεύουσα τὴν ὀπλοφορίαν καὶ πᾶν ὅτι συντελεῖ εἰς προαγωγὴν καὶ ἐνίσχυσιν τῆς ὀλοθρίας ταύτης ἕξως — μητρὸς καὶ γεννήτορος τῶν ἐγκλημάτων. Τὰ ἀρθρα 620, 621 καὶ 622 τοῦ ποινικοῦ ἡμῶν νόμου ἀπαγορεύουσι καὶ τιμωροῦσι τὴν ὀπλοφορίαν τὸ ἀπὸ 18 Φεβρουαρίου 1833 διάταγμα προνοεῖ ἐπίσης περὶ τοῦ ἀντικειμένου τούτου ἀπαγορεύον τὴν ὀπλοφορίαν ἧτις ἐπιτρέπεται μόνον εἰς ὀρισμένα πρόσωπα καὶ περιστάσεις, συνέπεια ἀδείας ἀρμοδίως ἐκδιδόμενης ἐπὶ ἐγγυήσει. Τὸ ἀρθρον 41 τοῦ ἀπὸ 31 Δεκεμβρίου 1836 διατάγματος περὶ δημοτικῆς ἀστυνομίας ἐπίσης ἀπαγορεύει τὴν ὀπλοφορίαν. Ἐκτός δὲ τούτου πληθὺς ἄλλων νόμων καὶ ἀστυνομικῶν διατάξεων ἐπὶ ἡλ-

Θον δι' ὧν ἡ ὄπλοφορία ἀπαγορεύεται, οἱ παραβάται τιμωροῦνται, οἱ μαχαίροποιοὶ καὶ ὄπλοπώλαι ἐπιβλέπονται κλπ. Ἀλλὰ πάντες οἱ νόμοι οὔτοι— πάντα τὰ διατάγματα, αἱ ἀστυνομικαὶ διατάξεις ἔμειναν νεκρὸν γράμμα κοιμώμενα ἀναπαυτικῶς ἐπὶ τοῦ γάρτου. Διὰ τοῦτο βλέπομεν τὴν ὄπλοφορίαν ἐν πλήρει καὶ οἰνοῖ νομίμῳ ἐνεργείᾳ, δεινὰς δὲ καὶ δεσφίνας τὰς ἐκ ταύτης συνεπειὰς καὶ ἀξιοδάκρυτα τὰ ἐπακόλουθα. Ἡ ἐλαχίστη λέξις προφερομένη μάλιστα κατόπιν ὀλιγῶν ποτηρίων οἴνου ἀρκεῖ ὅπως ὀδηγήσῃ τὴν χεῖρα εἰς τὸ περιφανεὲς σιλάχιον καὶ ἐκείθεν βλέπομεν εὐχερῶς ἐμπηγόμενὴν τὴν μάχαιραν εἰς τὰ στήθη τῶν πολιτῶν. Πόσα ἐγκλήματα δὲν θὰ προσλαμβάνοντο καὶ ἄλοκλῆως δὲν θὰ ἐματαιοῦντο φυλασσόμεναι ἐπιμελῶς τῶν κατὰ τῆς ὄπλοφορίας διαταγμένων! ὁ ἔχων τὴν ἐλαχίστην πείραν τοῦ παρ' ἡμῖν κοινωνικοῦ βίου αἰσθάνεται τὴν ἀλήθειαν τῶν λόγων μας, Κατὰ πόσον δὲν θὰ ἡλαττοῦτο ὁ ἀριθμὸς τῶν χηρῶν καὶ ὀρφανῶν ὅστις τρομακτικῶς αὐξάνει, δυνάμεθα νὰ εἰπώμεν ἐκάστην ἡμέραν! Πόσα πικρὰ ἀλλ' ἀνωφελῆ δάκρυα ἀτυχῶν καὶ πτωχῶν πατέρων καὶ μητέρων δὲν θὰ ἔχυντο ἐπὶ τῇ σκληρῇ σφαγῇ τοῦ μόνου ἴσως τοῦ γράτου τῶν στερημάτων. Ἡ ὄπλοφορία ἀνευ ἀδείας ἀποτελεῖ ὡς εἴπομεν ἀδικίαν ὑπὸ τοῦ Ποιν. Νόμου τιμωρούμενον, ὁ φερόμενος ὄπλοφορῶν θεωρεῖται ὡς ἐπ' αὐτοφώρῳ ἐγκληματῶν ὃν δικαιούται ἡ ἀρχὴ ἀμέσως νὰ συλλαμβάνῃ νὰ ὀδηγήσῃ εἰς τὴν ἀστυνομίαν, νὰ τὸν ἀποπλῆξῃ νῆ γίνεται ἐκθεσίς κατασχέσεως περὶ τοῦ ὄπλου του καὶ νὰ εἰσαχθεῖ ἀνυπερέτως εἰς τὸ οἰκτεῖον δικαστήριον. Ἀλλὰ πάντα ταῦτα δυστυχῶς εἰσὶ οὕτως εἰπεῖν ἀποκλειστικῶς ἀντικείμενα τῆς δικαιοδοσίας τῆς δημοτικῆς δικαιοσύνης, εἰσὶν ἔργα τῆς ἀστυνομίας ἤτις ἐστὶν ἐπιφορτισμένη μὲ τὴν καταδίωξιν τῆν θεσβαίων τῶν τοιούτων ἀνομημάτων ὧν ἡ εἰς δίκην εἰσαγωγή γίνεται ἐπιμελείᾳ τοῦ ἀστυνόμου. Ἀλλὰ ποῦ παρ' ἡμῖν Δημοτικὴ Δικαιοσύνη; ποῦ δὲ Ἀστυνομία; Ἄς μᾶς ἐπιτραπῇ νὰ παραθέσωμεν ἐνταῦθα τὰς ἐξῆς πλήρεις ἀληθείας γραμμαῖς ἃς ἔχαρξεν πρό τινας ἐν εἰδικῇ περὶ ὄπλοφορίας συγγραφῇ νεαρῶς ἀλλ' εὐσυνείδητος καὶ εὐδόκιμος κάλαμος.

« Κατόπιν τοιούτων αὐθεντικῶν ὁμολογιῶν ἔχομεν ἀνάγκην νὰ προσθέσωμεν ἡμεῖς ἕτερα ἐπιχειρήματα, ὅπως ἀποδείξωμεν ὅτι ἡ ἐκδικασίς τῶν περὶ ὄπλοφορίας παραβάσεων, ὑπὸ τῶν Εἰρηνοδικῶν καὶ παρόδρων, καὶ ἡ καταδίωξις τῶν ὄπλοφορούντων ὑπὸ τῶν ἀστυνόμων, ἀντὶ γὰ ἐπιφέρωσι τὴν καταστολὴν τοῦ κακοῦ, συντείνουσιν ἀπ' ἐναντίας εἰς τὴν ἐπίτασίν του;

« Ὅπου ἡ δικαστικὴ ἀρχὴ ἐκπληροῖ αὐστηρῶς τὸ καθήκον τῆς καὶ προβαίνει δραστηρίως εἰς τὴν καταδίωξιν τῶν ἐγκληματούντων, ἐκεῖ τὰ ἐγκλήματα ἐλαττοῦνται καὶ οἱ θράσται τούτων ἀτωμώτερον προβαίνουσιν εἰς τὴν διάπραξιν αὐτῶν. Ὅπου δὲ ἡ δικαστικὴ ἐξουσία ἐξασκαίεται χάριν πολιτικῶν καὶ φατριαστικῶν συμφερόντων καὶ τοπικῆς ἐπιβόρῃς καὶ ἔχει ἀνάγκην νὰ κολακεύσῃ τοὺς εἰς τὰ ἐγκλήματα ῥέποντας χάριν ἐκλογικοῦ συμφέροντος, ὑποβάλλουσα τοιαύτας ροπὰς, ἐκεῖ τὰ ἐγκλήματα περισσεύουσι καὶ αἱ παραβάσεις πληθύνονται.

Ἐφ' ὅσον εἰς τοιαύτας χεῖρας ἀφίσταται ἡ καταστολὴ τῆς ὄπλοφορίας, οὐδέποτε θέλει ἐπιτευχθῆ ἡ θεραπεία τῆς κοινωνικῆς ταύτης πληγῆς ἀνάγκη αἱ διατάξεις αὗται νὰ περιβληθῶσι μὲ μεγαλητέρας ἐγγυήσεις διὰ νὰ παύσῃ τὸ κακὸν ἢ ἀφαιρηθῇ τοῦ λοιποῦ ἀπὸ τὰς χεῖρας τοιούτων ἀρχῶν ἐν ἰσχυρῶν ὄπλων κομματικῆς τοπικῆς ἐπιβόρῃς καὶ ἐλεεινῆς καὶ ἀξιοστιγματίστου δημοκοπίας, ἢ ἀνατεθῇ τὸ ἔργον τοῦτο εἰς τὰ δικαστήρια τῶν Ἡλιμμελειοδικῶν, — ὡς εἰς ὅλας σχεδὸν τὰς ξέναις ποινικῆς νομοθεσίας συμβαίνει — καὶ τότε θέλει γίνῃ κατάδηλος καὶ ἐπαίσθητὴ ἡ ἀπὸ τῆς κοινωνικῆς παύσης μάλιστα θεραπεία.

Ἐν ἡ καταπτώσει διατελεῖ σήμερον παρ' ἡμῖν ἡ δημοτικὴ ἀστυνομικὴ ἐξουσία, ἐξασκουμένη ὑπὸ

ἐντοπιῶν ὀργάνων, ἐχόντων κομματικὰ συμφέροντα καὶ ἐκλεγμένων παρὰ τῶν δημάρχων χάριν τοπικῶν ἰδιοτελείας λόγων καὶ ἐπιβόρῃς πολιτικῆς, ὑπὸ δὲ τὰ νεύματα αὐτῶν διατελούντων, ἡ τῶν ὄπλοφορούντων καταδίωξις, ἀφόπλισις καὶ εἰς δίκην εἰσαγωγή ἐκ μέρου τοιαύτης ἀρχῆς, εἶνε ἀδύνατον νὰ ἐνεργῆται δραστηρίως, ἀμερολήπτως καὶ ἀποτελεσματικῶς. »

Δὲν εἶναι ἀνάγκη εἰς ταῦτα νὰ προσθέσωμεν ἄλλο τι ὅπως ἐπαναλάβωμεν τὸ συμπέρασμα ἡμῶν μετὰ πλειοτέρου μάλιστα θάρρους ὅτι ἡ Δημοτικὴ Ἀστυνομία ὡς λειτουργεῖ μάλιστα παρ' ἡμῖν ἐστὶ ἡ πρωτίστη αἰτία τῆς ἀκροσφαλοῦς καὶ ἐπικινδύνου καταστάσεως ἐν ἣ διατελεῖ ἡ ἀσφάλεια τῶν πολυτιμωτέρων τοῦ πολιτοῦ δικαιωμάτων.

Δὲν φρονοῦμεν ὅτι ἡ Διοικητικὴ Ἀστυνομία καὶ ἡ αὐστηρὰ τήρησις τῶν περὶ ὄπλοφορίας διαταγμένων ὅτι αὐτὰ καὶ μόνα θὰ χρησιμεύσῃ ὡς Ποινάκια κατὰ τῶν ἐγκλημάτων, ἀλλ' ἐν εἰλικρινεῖ καὶ ἀδιστακτῶ πεποιθήσει πιστεύομεν ὅτι ἐκ τούτου θέλει ἐπέλθῃ σημαντικὴ τῶν ἐγκλημάτων ἐλάττωσις καὶ ἰδίως τῶν ἀνθρωποκτονῶν ὧν τὸ ἄθῶν αἶμα πλημμυρεῖ τὴν βασιλίδα τῶν Ἑλληνικῶν πόλεων. Καταξέσχεται καὶ κατασπαράσσεται ἡ καρδίᾳ ἡμῶν ἀναλογιζόμενων ὅτι τὰ αἴτια τῆς δεινῆς καὶ ἀπαισίας ταύτης καταστάσεως εἰσὶν οὐχὶ ἀθεράπευτα καὶ μὴ ἐγκείμενα εἰς τὴν δύνανμιν ἡμῶν, ἀλλὰ κατάπτυστος ἀναλγησία καὶ ἀξιοδάκρυτος ἀκλεείᾳ τῶν ἀρμοδιῶν περὶ παντὸς ληπτεύου μέτρον ὅπερ ἡ δύνατο οὐσιωδῶς νὰ συντελέσῃ εἰς σημαντικὴν τοῦ κακοῦ ὑφεσίαν.

Ὁ γῶρος δὲν μᾶς ἐπιτρέπει νὰ πραγματευθῶμεν καὶ περὶ ἑτέρου εἶδους ἀδικημάτων ὅπερ μετὰ τὰς ἀπρομελητέους ἀνθρωποκτονίας ἐπιπολάζει καὶ λυμναιεῖται τὸν τόπον μας— ἠθέλομεν νὰ εἰπώμεν περὶ τῶν ἀπαγωγῶν καὶ βιασμῶν— καὶ νὰ ὑποδείξωμεν τὰ αἴτια τῶν ἐγκλημάτων τούτων δεινῆς ἐπιτάσεως ὡς καὶ τὰ λαμπρὰ κατ' ἡμᾶς μέτρα πρὸς ἐλάττωσιν τοῦ κακοῦ. Νομοθετικὰ μέτρα πρὸς περιστολὴν τῆς μέθης, πρόνοιά τις περὶ καταλλήλου καὶ ἐν κοινῷ διαίτης ὑπὸ αὐστηρῶν ἐπιτηρῶν τῶν ἀσέμνων γυναικῶν τῶν ἐμπορευομένων τὴν ἐρυτῶν σάρκα καὶ αἰτινες ἀπὸ τὴν πόλιν διεσπαρμέναι δύνανται νὰ μεταδώσωσι τὴν μασματικὴν αὐτῶν ἠθικὴν νόσον καὶ γίνονται ἀφορμὴ μεγάλων σκανδάλων, συστάσις δημοτικῆς βιβλιοθήκης καὶ ἰδίως σχολείων τοῦ λαοῦ πρὸς πρακτικὴν διδασκαλίαν πολλῶν μαθημάτων χρησίμων τῷ κοινωνικῷ βίῳ, ἐννοεῖται ὅτι τοιαῦτα καὶ παρόμοια μέσα θὰ ἦσαν λίαν συντελεστικά πρὸς τὴν ἐν γένει ἐξημέρωσιν τῶν ἡθῶν καὶ βελτίωσιν τῆς ἡμετέρας καταστάσεως.

Ἀλλὰ περὶ τούτων ἴσως ἄλλοτε.

Ἐπὶ τοῦ παρόντος κλείομεν τὸ ἄθῶν τοῦτο μὲ τὴν ἐν τέλει φωνήν. — Φωνὴν πλήρη πικρίας καὶ ἀπελπισίας, διότι ἔχομεν τὴν σκληρὰν πεποιοῦσιν ὅτι θὰ ἀντηχήσῃ αὕτη ματαίως εἰς ὧν μὴ ἀκουόντων, ὡς φωνὴ βοῶσα ἐν τῇ ἐρήμῳ, ἀλλὰ φωνὴ προερχομένη ἐκ τῶν ἐγκάτων τῆς πεπιυθήσεως μας, καὶ τοῦ εἰλικρινοῦς ὑπὲρ τοῦ τόπου ἐνδιαφέροντός μας.

Ἡ φωνὴ αὕτη εἰς τὴν προσκαλοῦμεν νὰ ἐνωθῶσι καὶ αἱ φωναὶ παντὸς συναισθανομένου τῆ ἀπελπιστικῆς καταστάσεως ἐν ἣ διατελοῦμεν καὶ μετὰ πόνου ποθοῦντες τὴν βελτίωσιν ταύτης ἐστίν,

Ζήτω ἡ Διοικητικὴ Ἀστυνομία!

Κάτω τὰ σιλάχια!

Κάτω τὰ ὄπλα. * *

Φωνὴ μέρους οὐρανῶν.

Δὲν εἶνε εὐκολον, φίλοι ἀναγνώσται τοῦ σφοδρολογουμένου, νὰ φθάσῃ ἡ φωνὴ τῶν Ἐπαρχιῶν εἰς τὰ ὦτα τῶν τῆν Πρωτεύουσας οἰκούντων. Τοσοῦτος ἐκεῖ περιεσυνάχθη πλοῦτος, τοσαύτη λατρεία προσφέρεται εἰς τὴν ὕλην, καὶ τοσοῦτον ἐγώισται ἐγένοντο αἱ πάντες, ὥστε οὔτε καιρὸν ἔχουσιν,

οὔτε καὶ αἰσθητήρια ἀπέμειναν αὐτοῖς ὅπως ἀκούσῃ κἄν τῶν οἰμωγῶν ἢ καὶ τῶν παραπόνων ἀπλῶς ἡμῶν τῶν ἐν ταῖς ἐπαρχίαις βιούντων. Ἐπειδὴ ἠμβλύθησαν λοιπὸν τὰ αἰσθητήρια τῶν Ἀθηναίων εἰμεθα ὑποχρεωμένοι νὰ φωνάζωμεν δυνατώτερα, διότι ἄλλως θέλομεν λησμονηθῆ ἔντελως. Δὲν γίνεται λόγος ἐν Ἀθήναις ἢ ἀπλῶς περὶ ὕλης καὶ τῶν ἐκ ταύτης ἀγαθῶν, οὐδεμίᾳ δὲ ἀπομένει ἀμφιβολία, ὅτι καὶ ἐν ταῖς ἐθνικαῖς περιπετεῖαις οὐδὲν ἄλλο διαβλέπουσιν ἢ πῶς ἐξ αὐτῶν νὰ καρπωθῶσι. Ὑπάρχουσιν ἐν Ἀθήναις μεγαλόσχημοι πολλῶ χεῖρονες τοῦ κ. Κουμουνοῦρου καὶ τοῦ Βελέντζα, ὑπὸ καλύπτραν πρὸς τὸ φαινόμενον αἰδήμονα τὰ ἱερώτερα τῶν τῆς Πατρίδος ἐκπορευόντες, τοὺς πάντας διὰ τοῦ χρυσοῦ ὑπὸ διάφορα προσχήματα προσφερομένου διαφθείροντες. Οὐδαμῶς δὲ παράδοξον ἐὰν ὑπὸ τῶν ἐπιτηδείων τούτων ἐπιτηδείως ἐκμεταλευόμενοι εὐρεθῶμεν πρώτῃν τινα γυμνοὶ πάσης θετικῆς προσόδου, ἔχοντες ἐνεχειρισμένα εἰς χεῖρας τῶν λεγομένων τραπεζιτῶν πάντα ἐθνικὸν πλοῦτον. Ὅσον τὸ ἐπ' ἐμοὶ δὲν ἀμφιβάλλω, ὅτι ἐκεῖνοι, οἵτινες ἐγύμνωσαν τὴν γέστονα Τουρκίαν συνεννοούμενοι μετὰ τῶν πασσάδων ἢ καὶ τῶν Σουλτάνων, τὰ αὐτὰ θέλουσι κατεργασθῆ καὶ ἐν Ἑλλάδι συνεννοούμενοι διὰ τῆς γλυκειᾶς καὶ τερπνῆς τὸν ἦχον γλώσσης τῶν μετὰ τῶν Ἑλλήνων πασσάδων. Ἀλλ' ἐπὶ τὸ προκείμενον.

Ταλαιπωροῦμεθα φίλοι ὑπὸ πολλῶν δεινῶν, πολυλάκις ἐκτυλιχθέντων ὑπὸ τοῦ ἐπαρχιακοῦ τύπου, ἀλλ' ἂς μὴ ἀποκάμωμεν. Ὅσον μᾶλλον κωφεύουσιν οἱ ἐν Ἀθήναις, τόσον ἐπιτατικώτερον ἂς ὑψώσωμεν τὴν φωνήν. Ὁ κ. Τρικούπης πολλὰ ὑπεσχέθη ἡμῖν, ἴσως δὲ δύναται τις νὰ εἰπῇ μετὰ θάρρους, ὅτι δὲν ἐδείχθη μέχρι τοῦδε πολὺ πρὸς τὰ ἐπιγγεγμένα ἀσυνεπῆς, ἀπικλήτῃ δὲ ἤδη ὀπωδῆποτε τῆς πίεσεως τῶν βουλευτικῶν ἀπατηήσεων. Καιρὸς λοιπὸν εἶνε νὰ ὑπομνήσωμεν αὐτῶν, ὅτι ὀφείλει νὰ στρέψῃ ἐπ' ὀλίγον τὴν προσοχὴν τοῦ ἐπὶ τῶν ἐσωτερικῶν.

Καιρὸς εἶνε καὶ ὑπομνήσωμεν εἰς τὸν κ. Τρικούπην, ὅτι αἱ ἐπαρχίαι ὑφίστανται τὴν χειρίστην τῶν τυραννῶν περιελθούσαι εἰς ἐντελὴ ἀναρχίαν. Καὶ ἀναρχία βέβαια εἶνε, ὅταν εἰς Κράτος τι οὐδαμοῦ ὁ νόμος λειτουργῇ ἐλευθέρως καὶ ἀνεπιρρεάστως. Διοικητικῶς, δὲν δύναται ὁ πολίτης νὰ εὐρῆ τὸ δίκαιόν του, ἐὰν μὴ προστρέξῃ εἰς τὴν συνδρομὴν τῆς φατρίας καὶ ἐτι μᾶλλον δύναται νὰ εὐρῆ τὸ ἐπ' ἀδίκῳ δίκαιόν του ὑπὸ τῆς φατρίας ὑποστηριζόμενος. Δικαστικῶς, ὑπάρχουσι λόγοι νὰ πιστεύσῃ τις ὅτι διὰ πληγὰς τινὰς κοινωνικὰς ἢ δικαιοσύνη δὲν λειτουργεῖ διὰ τοὺς ὑπὸ τῆς φατρίας προστατευομένους. Οἱ ἐν Ἀθήναις ὀλιγοὶ δὲν δύνανται νὰ ἐννοήσωσιν ὅποια φρικώδη μαρτύρια πιέζουσι τὰς ἐπαρχίας διὰ τῆς ζωοκλοπῆς. Οὐδεὶς ἐν ταῖς ἐπαρχίαις κύριος ζῶου δύναται νὰ κοιμηθῇ βέβαιος ὅτι τὴν πρῶταν θὰ ἔχη τὸν πεφιλημένον τοῦ ἵππου ἢ ἡμίονον ἢ ὄνον, ἐτι δὲ μᾶλλον οὐδεὶς κύριος ζῶου φορτηγοῦ δύναται νὰ καυχῆθῃ ὅτι ἀφιππεύων καὶ εἰσερχόμενος εἰς τὸν οἶκόν του θὰ ἐπανέρῃ τὸ πεφιλημένον του ζῶον, ἐὰν ἐπῶξῃ τὸ λάθος νὰ ἀφήσῃ τὸ ζῶον τοῦ ἐπ' ὀλίγας στιγμὰς ἔξωθεν τῆς θύρας, ἔστω καὶ ἐν πλήρει μεσημβρίᾳ καὶ πληθύσει τῆς ἀγορᾶς.

Βεβαίωτατα, διὰ νὰ συμβαίνωσι πάντα τ' ἀνωτέρω, ἀνάγκη νὰ παραδεχθῆ τις ὅτι τὸ κακὸν ἔλαβεν εὐρυτάτας διαστάσεις, ὅτι ὑποστηρίζεται πολλαχόθεν, οὐδεμίᾳ ὅμως ἀμφιβολία, ὅτι ἡ ἀτελής τοῦ ἐγκλήματος καταδίωξις καὶ ἡ εὐκολος διὰ πολλοὺς λόγους διαφυγὴ τῶν ἐνόχων συντελοῦσιν ὅτι πλείστον πρὸς ἐπίτασιν τοῦ κακοῦ. Ὄφείλει ἐπομένως ὁ καλὸς Κυβερνήτης νὰ φροντίσῃ πρὸς ἀνεύρεσιν τῶν μέσων δι' ὧν ἐδύνατο νὰ περιορισθῇ τὸ κακὸν, πρὶν ἢ καταντήσῃ ἀθεράπευτον καὶ πρὶν ἢ αὐτὸς ὁ κοῦφος λαὸς βροθῆσῃ νὰ ἀπελπισθῇ καὶ νὰ ἀφηνιάσῃ. Πιστεύομεν ὅτι ὁ κ. Τρικούπης ἐννοεῖ κάλλιστα τὰς ὀλεθριωτάτας συνεπειὰς τῆς ζωοκλοπῆς καὶ διὰ τὸ ἔθνος καὶ διὰ τὸν ἐαυτὸν του, διότι μὰ τὴν ἀλήθειαν δὲν εἶνε λίαν τιμητικὸν δι' ἕνα Πρωθυπουργὸν νὰ ἦνε

πρωθυπουργός εις έθνος εις τὸ ὅποιον βασιλεύει ἡ ζωοκλοπή. Πάν μίσην, ὅσῳ καὶ ἂν ὑποτεθῆ αὐστηρὸν, εἶναι δικαιολογημένον ἀπέναντι κακοῦ τὸ ὅποιον ζημιώνει καὶ ὑλικῶς καὶ ἠθικῶς τὸ ἔθνος. Ζητήσατε εὐθύναι, παρὰ τῆς δικαιοσύνης, παρὰ τῶν διοικητικῶν ἀρχῶν, παρὰ τῶν δημοτικῶν καὶ παρὰ τῆς χωροφυλακῆς, ἀλλ' ἀπαιτήσατε ἀφαιρήσασθαι ἐνέργειαν καὶ ἐλευθερίαν ἀπὸ παντὸς πειρασμοῦ. Κάτω ἡ ζωοκλοπή, διότι αὐτὴ θὰ κηλιδῶν ἅσασαν Κυβέρνησιν, θαμπηδὸν δὲ θὰ ὑπηρεσωθῶσιν οἱ πάντες νὰ γείνωσι ζωοκλέπται, ὅπως οἱ Ἀλβανοὶ τοῦ δήμου Δύμης διὰ τὰ μικρὰ ζῶα.

Ὅπως ἐπὶ τῆς ζωοκλοπῆς, οὕτω δυνάμεθα γενικώτερον νὰ εἴπωμεν ὅτι ὁ νόμος ἐν γενεῖ οὐδ' αὐτῶν λειτουργεῖ, ὡς δεῖ. Πολλοὶ τὸ εἶπον, ἀλλὰ τοῦτο δὲν πρέπει νὰ μᾶς ἐμποδίσῃ νὰ τὸ εἴπωμεν καὶ ἡμεῖς ὅτι οἱ νόμοι δὲν ἐφαρμόζονται, καὶ Κράτος ἐἴς τὸ ὅποιον οἱ νόμοι δὲν ἐφαρμόζονται δύνανται λογικώτατα θὰ θεωρηθῆ ὡς μὴ ὑπὸ νόμων διεπούμενον, ὡς ἐν πλήρῃ ἀναρχίᾳ διατελοῦν. Καὶ δυστυχῶς δὲν γνωρίζει τὸ σκυλί ἐν Ἑλλάδι. αὐθεντῆς του. Τοῦτο ἀναγκάζεται τις νὰ παραδεχθῆ, ὅταν βλέπῃ ἐπίσης ἐλευθέρους συνζώντας τὸν φονέα μετὰ τοῦ ἀγαθοῦ πολιτοῦ, τὸν ληστήν μετὰ τοῦ τιμίου, τὸν ἀδικὸν μετὰ τοῦ δικαίου, τὸν κλέπτην μετὰ τοῦ μὴ κλεπτοῦ, καὶ ταῦτα πάντα ὄχι ἐπὶ ὑποθέσεων σκοτεινῶν, ἀλλὰ ἐπὶ σαφῶν καὶ ὁρισμένων. Εὐκόλον εἶνε νὰ ἀνεύρη τις τοὺς λόγους τῶν τοιούτων ἐκ τρόπων φαινομένων, ὧν σπουδαιότερος εἶνε ἡ μὴ ἐφαρμογὴ τοῦ Νόμου. Ἐὰν ἀληθῶς ὁ Νόμος ἐφαρμόζοτο πρός ἑκ τῶν συμπολιτῶν μας θὰ εὕρισκοντο ἐν τῇ οἴκᾳ ἕκαστος θέσει, δὲν θὰ ἐπικρινον διὰ τῆς παρουσίας των τοὺς ἀγαθοὺς, δὲν θὰ ἐγίνοντο δὲ ὑπόδειγμα ἀπομιμήσεως ὁλέθριον αὐτῶν θὰ εἶχον τὴν θρασύτητα διὰ τῆς ὁποίας καθίστανται εὐδιάκριτοι. Κακὸν ἐρωτικὸν σύστημα ἀφ' ἐνός καὶ βασιλικῆς χάριτος κατάχρησις ἀφ' ἑτέρου, ἔθεσαν τὴν κορωνίδα ἐπὶ τοῦ σαθοῦ τούτου οἰκοδομήματος, ὅπῃ τὸ ὅποιον θεσθαῖος θέλει ταφῆ πᾶν τοῦ ἔθνους ἠθικὸν στοιχεῖον.

Παραλείποντες ἀλλὰ πολλὰ συναφῆ, νομιζόμεν, ὅτι ἀρκετὰ εἴπωμεν ὅπως πεισθῆ ὁ κ. Τρικούνης ὅτι, ὅπως ἐσωτερικῶς θαδίζομεν, ἐπ' ἐλάχιστον δύναται νὰ μᾶς ὠφελήσῃ ἡ μέχρις Αἰγύπτου ἐκδρομὴ, ἥτις ὑπὸ πᾶσαν ἄλλην ἐποψὶν εἶνε ἴσως ἐθνωφελεστάτη, ἔθνος ἐν ἀναρχίᾳ διατελοῦν ἐσωτερικῶς δὲν δύναται νὰ ἐκπληρώσῃ ὑψηλοτέρους σκοποὺς, εὐχόμεθα δὲ νὰ ψευσθῶμεν τῶν λυπηρῶν περὶ τοῦ μέλλοντος τῆς ἡμετέρας Πατριδος ὑπονοιῶν μας. Ἐὰν μὴ ἀνορθωθῆ τὸ κράτος τῶν νόμων, ἂν μὴ ἠθικοποιήσῃτε τὸν λαόν, μὴ περιμένετε γενναίον τι καὶ μέγα παρ' αὐτοῦ. Ἐὰν μὴ διδάξῃτε τὸν λαόν τὴν εἰς τοὺς νόμους εὐπίθειαν καὶ τὸ σέβας πρὸς τὴν ξένην ἰδιοκτησίαν, ἐν κρίσεσι τοῦ ἔθνους στιγμαῖς θέλετε ἀπαντήσετε τόσοις πολλοῖς τοὺς κερδοσκοποῦντας ἐν πάσῃ στιγμῇ, ἔτι καὶ τῆ ἰερωτάτῃ, ὥστε τὸν μέγιστον πολέμιον θέλετε εἶχει ἐντὸς τοῦ ἔθνους. Ἰδιότροπος.

Ἀμφισβητούμενα ἀδικήματα.

Ἡ τοκογλυφία.

[Συνέχεια]

Μία ἐκ τῶν παραχωρήσεων ἀξιοπύχων οἱ πλεθῆτοι ἀφοῦ ἀπεσύρθησαν εἰς τὸν Ἰερόν λόφον, ὑπῆρξεν ὁ νόμος τῆς δωδεκάδεκτου, ὅστις ὠρίζε τὸν ἀνώτατον ὅρον τοῦ τόκου εἰς 12/100 ἢ ἐν ἀσάριον κατὰ μῆνα. Φραγμὸς ἀνίσχυρος! τὸ κύμα τῆς τοκογλυφίας ἐξηκολούθησεν ἀναβαίνον, εἰς τὴν ἀνύψωσιν δὲ αὐτοῦ συνεβάλλετο αὐτῇ ἡ ἀυστηρότης, ἥτις κατὰ τῶν τοκογλύφων ἀνεπτύσεται. αἱ δάνεισται κατὰ τὴν θαθεῖαν παρατήρησιν τοῦ Montesquieu βλέποντες τὸν λαόν ὀφειλέτην, νομοθέτην καὶ δικαστὴν αὐτῶν, δὲν ἔσχον πλέον ἐμπιστοσύνην εἰς τὰ συμβόλαια αὐτοῦ. Ὁ λαὸς, ὡς ὁ χρεώστης ὁ ἀπολαβὴν τὴν πίστην αὐτοῦ, δὲν ἐπετύγγανε δάνεια ἢ ἐπὶ ἑστρατέω τόκῳ ... Τοκογλυφία

φοβερά ἀείποτε κεραυνοβολουμένη καὶ ἀείποτε ἀναγεννωμένη, ἐγκαθιδρύθη ἐν Ρώμῃ. » Κατὰ τὴν ἐποχὴν τοῦ Κικέρωνος, ἐδάνειζον ἐν Ρώμῃ μὲν πρὸς 44/100, ἐν ταῖς ἐπαρχίαις δὲ πρὸς 48. Ὁ Κάτων, ὁ ἀυστηρὸς οὗτος δημοκρατικὸς τῶν ἀρχαίων χρόνων, οὐ τινας ὁ κ. Durini ἐσχάτως ἀνέφερε τοὺς λόγους εἰς τοὺς ἐν τῇ Γερουσίᾳ συναδέλφους αὐτοῦ, ὁ Κάτων, ὅστις ἔθετεν εἰς τὴν αὐτὴν γραμμὴν τὴν τοκογλυφίαν καὶ τὸν φόνον. Quid est funerari? Quid est caedere? Ὁ Κάτων, ἦτο τοκογλύφος. Εἶναι ἀληθές, ὅτι ἡ τοκογλυφία τὴν ὁποίαν ἤσκει ὁ Κάτων ἦτο ἡ ναυτικὴ, ἦν συνίστα εἰς τὸν υἱὸν αὐτοῦ, ὡς ἐπιτήδευμα προτιμιότερον τῆς γεωργίας ἀλλ' ἡ ναυτικὴ τοκογλυφία εἶνε οὐχ ἦτρον τοκογλυφία καὶ ἐὰν κατὰ ταύτην τὰ κεφάλαια διατρέχουσι μειζονα κίνδυνον, αὐτὴ ὅμως παρέχῃ ἐπίσης καὶ μίζονα ὠφέλειαν, ἕνεκα τοῦ μεγέθους καὶ τῆς ταχύτητος τῶν κερδῶν. Διάφοροι ἄλλαι προσπάθειαι κατεβλήθησαν παρὰ τοῖς Ρωμαίοις, οὐ μόνον πρὸς προσδιορισμὸν τοῦ νομίμου τόκου, ἀλλὰ καὶ ἐπὶ σκοπῷ νὰ καταβιάσασιν αὐτὸν κατωτέρω παντὸς ἐπιεικοῦς ὅριου, ἐνόησε εἰς 3, ἐνόησε εἰς 2 καὶ ἐνόησε εἰς ἥμισυ τοῖς ἑκατόν. Νόμοι παραπλήσιοι ὅμως εἶνε εὐκολώτερον νὰ γίνωνται παρὰ νὰ τήρῳνται, διότι ὁ κεφαλαιούχος ὅστις οὐδεμίαν πορίζεται ὠφέλειαν, ἢ πορίζεται γελοίας ὠφελείας ἀπὸ τοῦ τόκου τῶν χρημάτων αὐτοῦ, προτιμᾷ νὰ μὴ κυκλοφορήσῃ αὐτὰ ὥστε ἡ τοκογλυφία διεμνεῖν τὸ χαρακτηριστικὸν γνώρισμα τῶν ἰδιωτικῶν ἠθῶν τῶν Ρωμαίων, ἢ τουλάχιστον τῆς Ρωμαϊκῆς ἀριστοκρατίας, μέχρι τῆς στιγμῆς καθ' ἣν οἱ ἄριστοκράτες ἐξήλθον ὡς λάφυρον εἰς τὸ πλῆθος, τὰς πλουσίας περιουσίας αἰς ἐσώρευσαν τὰ δάκρυα καὶ οἱ ἰδρωτὲς αὐτοῦ. Οἱ ἀρχαῖοι τύραννοι κατετυραννήσαν ἐκ περιτροπῆς, οἱ ἀρχαῖοι σφετερισταὶ ἔπαθον σφετερισμὸν, ἢ δὲ οὐσία αὐτῶν ἐχρησάμευσε πρὸς ἄλλο, ἢ ὅπως ἐξασφάλισῃ τὴν καταστροφήν τῶν περιουσιῶν ἐκείνων, ὧν ἐποιήσαντο τοσοῦτω κακὴν χρῆσιν.

Μεταξὺ τῶν λαῶν τῆς ἀρχαιότητος, εἰς μόνον προέγραψεν ὀλοσχερῶς, τουλάχιστον ἐν τῷ κόλπῳ αὐτοῦ, τὸ ἔτοκον δάνειο καὶ κατὰ παράδοξον ἰδιοτροπίαν τῆς τύχης, τὸ ὄνομα τοῦ λαοῦ τούτου ἀπέβη, ἐπὶ τινὰ χρόνον, παρὰ τοῖς νεωτέροις ἔθνεσι συνώνυμον τοῦ τοκογλύφου ἔννοια δὲ τοῦ Ἑβραίου. Ἰδοὺ πράγματι ὅτι ἐπανειλημένως ἀναγινώσκομεν ἐν τῇ Πεντατεύχῳ ἃ δὲν θέλεις λάβει διόλου τόκον παρὰ τοῦ ἀδελφοῦ σου, οὔτε τόκον ἀργυρίου, οὔτε τόκον τροφίμων, οὔτε τόκον οὐδενὸς πράγματος ὅπερ δανίζεται ἐπὶ τόκῳ. Παρ' ἰδοὺ ξένου δύνασαι νὰ λάβῃς τόκον, ἀλλὰ δέμπερ εἰς λάβει τόκον παρὰ τοῦ ἀδελφοῦ σου, ὅ, τίλωσ' ὤν, ὁ Θεός σου θέλει σέ εὐλογῆσῃ ἐν παντί, ὅπερ εἰτιχειρήσεις. » Οὐδὲν σαφέστερον τῆς ἐνείας καὶ τοῦ λόγου τοῦ κανόνος τούτου. Παρὰ λαῶν ἀποκλειστικῶς ἐπιδοδομένων εἰς τὴν γεωργίαν καὶ ὑποκειμένων εἰς τοὺς ἀγροτικὸς νόμους, ἡ ἀνάγκη τοῦ δανείζεσθαι δὲν εἰδύνατο νὰ ἦται ἢ τὸ ἀποτέλεσμα τυχαίου δυστυχήματος, ἦτο δὲ ἀπηγορευμένον, ἐν ὀνόματι τῆς ἀγάπης, νὰ ἐπωφεληθῆ τις τοιοῦτου τυχαίου συμβάντος ἦτο ἐπικίνδυνον, ὑπὸ τὴν ἐποψὶν τὴν πολιτικὴν, νὰ διαταραχθῆ ἡ ἰσότης, ἢ ἰσορροπία ἐκείνη τῶν περιουσιῶν, ἦν ὁ νομοθέτης ἤθελε διὰ παντὸς νὰ διατηρήσῃ, ὡς ἀποτελοῦσαν αὐτῇ τὴν βᾶσιν τῆς πολιτείας αὐτοῦ. Ἄλλ' ἀφοῦ ἐπρόκειτο νὰ δανείσῃ τις εἰς ἀλλοθενθῆ, ἢ ἀπαγορεύσει τοῦ λαμβάνειν τόκους, δὲν εἰδύνατο νὰ δικαιολογηθῇ διὰ τῶν αὐτῶν λόγων. Ὅφειλε τις ὀλιγώτερον εἰς ξένον παρὰ εἰς συμπολίτην αὐτοῦ ὁ ξένος δύναται νὰ δανεισθῆ δι' ἄλλην αἰτίαν, ἢ ὅπως ἐπανορθώσῃ τὸν ἄγρὸν αὐτοῦ ὃν κατερήμωσεν ἢ καταιγίς, ἢ ὅπως ἀντικαταστήσῃ τὸ πόλινον αὐτοῦ ὅπερ ἐθείρσεν ὁ λοιμός. Τέλος, ἡ ἀνησότης τῶν περιουσιῶν προγεγραμμένη ἐν τῷ Ἰσραὴλ, δὲν ἐπεβάλλετο εἰς τὸν ξένον, καὶ προπάντων δὲν εἰδύνατο νὰ ἐπιβληθῆ αὐτῷ ὑπὸ τοῦ νομοθέτου τῶν Ἑβραίων. Ὁ νόμος τοῦ Μωϋσέως ἐπεκυρώθη ὑπὸ τῆς παραγγελίας ταύτης τοῦ Εὐαγγελίου. α Καὶ δανείζετε μηδὲν ἀπελπίζοιτες. » α Εὐεργε-

τεῖτε ἀλλήλους ἀνεῦ ἐλπίδος ἀμοιβῆς. » Βετός τοῦ λαοῦ τούτου, ὑπῆρξε καὶ ἕτερος ἄνθρωπος, εἰς τῶν τὰ μάλιστα τιμῶντων τὸ ἀνθρώπινον γένος, ὅστις ἀπολύτως κατεδίκασεν οὐ μόνον τὴν τοκογλυφίαν, ἀλλὰ καὶ τὸ ἔτοκον δάνειον. Ὅ,τι ὁ Μωϋσῆς εἶχεν εἰπεῖ ἐν ὀνόματι τῆς ἀγάπης, ὁ Ἄριστοτέλης ἐπαναλαμβάνει ἐν ὀνόματι τῆς δικαιοσύνης, εἰάν ἐννοεῖ αὐτὴν, ἐν ὀνόματι τῆς πολιτικῆς οἰκονομίας, οἴαν ἡ μεγαλοφυΐα αὐτοῦ ἐπιχειρεῖ νὰ θεμελιώσῃ ἐν τῷ μέσῳ κοινωνίας, ἔθθα τὸ ἐμπόριον καὶ ἡ βιομηχανία ἦσαν εἰς τὸς σπαργάνους καὶ ἔθθα ἡ πίστις δὲν εἶχε κἂν εἰσέσει γεννηθῆ. Ὁ Ἄριστοτέλης ἐν τῷ πρώτῳ βιβλίῳ τῶν Πολιτικῶν αὐτοῦ (κεφ γ') διεξερχόμενος τὰ διάφορα μέσα τῆς παραγωγῆς, ἢ τὰς διαφόρους πηγὰς τοῦ πλούτου, διακρίνει δύο αὐτῶν εἶδη τὰς φυσικὰς καὶ τὰς μὴ τοιαύτας. Τὰ φυσικὰ μέσα τοῦ πλουτισμοῦ, εἶναι ἐκεῖνα ἅτινα παράγουσι τι ἢ τιθεῖσι εἰς τὴν διάθεσιν ἡμῶν πραγματικὰ προϊόντα (αὕτη δὲ εἶνε ἡ μόνη βιομηχανία ἣν ἡ ἀρχαιοὶ ἐγίνωσκον) οἷον ἡ γεωργία, ἡ ἀλιεία, ἡ θήρα, ἡ βοσκὴ καὶ αὐτὸς ὁ πόλεμος. Τὰ τεχνητὰ μέσα, εἶνε ἐκεῖνα ἅτινα οὐδὲν παράγουσι ἢ ἅτινα ἀξιάνουσιν τὴν περιουσίαν ἡμῶν διὰ μέσου συμβάσεως τινος. Τοιοῦτο εἶνε τὸ ἐμπόριον, ὅπερ πλουτίζει ἡμᾶς ἀποκλειστικῶς διὰ μέσου τῆς ἀγοραπωλησίας καὶ ὅπερ ἀντικαθίστησιν ἀντὶ τοῦ πραγματικοῦ πλούτου, πλοῦτον ἐκ συμβάσεως οἷον τὸ νόμισμα διότι τὸ νόμισμα, κατὰ τὴν γνώμην τοῦ Ἄριστοτέλους, οὐδεμίαν ἔχει καθ' ἑαυτὸ ἀξίαν, δὲν ἔχει, ὅπως μεταχειρισθῶ τὴν σήμερον καθιερωμένην ἐν τῇ πολιτικῇ οἰκονομίᾳ γλῶσσαν, ἢ ἀξίαν συναλλακτικὴν. Τέλος, ὑπὸ τὸ ἐμπόριον, ἐν τῇ τελευταίᾳ τάξει τῶν μέσων τῆς παραγωγῆς, ὑπάρχει τὸ ἔτοκον δάνειον.

α Ὁ δὲ τόκος γίνεται νόμισμα νομισματος ὥστε καὶ μάλιστα παρὰ φύσιν οὗτος τῶν χρηματισμῶν ἐστίν. » Οὕτως ὁμιλῶν, ὁ Ἄριστοτέλης, ἐξάγει συμπεράσματα ἀληθῆ ἐξ ἀρχῆς ψευδοῦς, ἢ δὲ διδασκαλία αὐτοῦ ἐπὶ τοῦ ἐντόκου δανείου, ὅταν θεωρηθῆς αὐτὴν ὑπὸ τὴν ἐποψὶν ταύτην, δὲν εἶνε καθόλου τοσοῦτον γελοία ὅσον ἀπέβη βραδυτέρον ἐντῷ ὀνόματι τῶν ὀπαδῶν αὐτοῦ τῆς 13ης ἑκατονταετηρίδος. Ἐὰν ἀληθῆς ὅτι τὸ νόμισμα οὐδεμίαν ἔχει καθ' ἑαυτὸ ἀξίαν καὶ οὐδ' αὐτῶς συμβάλλεται εἰς τὴν αὔξησιν τοῦ δημοσίου πλούτου, ὁ δανείζων τὰ κεφάλαια αὐτοῦ, οὐδεμίαν παρέχει ὑπηρεσίαν καὶ οὐδεμίαν ἀμοιβῆς εἶνε ἀξιος. Ἐν τῇ 13ῃ ἑκατονταετηρίδι, ἦν ταῖς χερσὶ τοῦ Ἀγίου Θωμᾶ d' Aquin, τοῦ Gilles ἐκ Ρώμης, τοῦ Ἐρρίκου de Gand καὶ τῶν ἄλλων σχολαστικῶν, ἢ διδασκαλία τοῦ Ἄριστοτέλους ἀπέβη ἀξιωμα γελῶν. Ἐλεγον οὗτοι. α Εἶνε ἐναντίον πρὸς τὴν φύσιν τῶν πραγμάτων τὸ νόμισμα νὰ πολλαπλασιασθῆται καὶ αὐτὸ ὅπως τὰ ζῶα καὶ τὰ φυτὰ, ἢ ὑλῆ ἀδρανῆς, ὅπερ τὸ νόμισμα, νὰ τίκῃ τέκνα. »

(ἀκολουθεῖ)

Ἔργασίαι τοῦ Ἐμπορικοῦ Συλλόγου α' Ἑρμῆς.

Ὁ ἐνταῦθα ἔμπορικὸς Σύλλογος, ἀκούραστος πρόσκοπος τῆς ἐμπορικῆς κινήσεως νέον διέκρινε κίνδυνον εἰς τὴν ἡμετέραν σταφίδα καὶ περὶ τούτου λίαν ἐγκαίρως ἀννήχθη τῇ Κυβερνήσει, διὰ τοῦ ἐπομένου ὑπομνήματός του. Δυστυχῶς, ὡς ἀσφαλῶς πληροφοροῦμεθα, ἡ Ἑλληνικὴ Κυβέρνησις οὐδεμίαν εἶχε, μέχρι τῆς εἰδοποιήσεως τοῦ Συλλόγου εἶδῃσιν περὶ τῶν ἐν Ρωσίᾳ μελετωμένων, καὶ συνεπῶς εἰς οὐδὲν εἶχε προβεβῆ διάθεμα πρὸς ἀποτροπὴν τοῦ νέου μειονεκτήματος ὅπερ ἀπειλεῖ τὸ πολυτιμώτερον προῖον τῆς χώρας. Ἐς ἐλπίζομεν ἐν τούτοις ὅτι εἰς τὸ μέλλον αἱ Κυβερνήσεις ἔσονται ἀγριπνώτεραι τῶν σωματείων καὶ μᾶλλον ἐνήμεροι εἰς τὰ ἐν ταῖς ξέναις ἐπικρατείαις ἀφορῶντα τὴν Ἑλληνικὴν παραγωγὴν καὶ ὅτι ἥδη τὸ Ὑπουργεῖον εἰδοποιήθη παρὰ τοῦ ἔμπορικοῦ Συλλόγου, οὐδὲν θέλει παραλείπει εἰς προστασίαν τῶν τοῦ τύπου συμφερόντων.

Πρὸς τὸ Σ. Ὑπουργικὸν Συμβούλιον

Ἐξ ἐμπορικῶν ἀνταποκρίσεων τῆς πόλεως μας ὁ ἐνταῦθα ἐμπορικὸς Σύλλογος αὐτῆς «Ἐρμῆς» οὕτως ἔχω τὴν τιμὴν νὰ προτίσταμαι, ἔμαθεν ὅτι, τὴν πρώτην προσεχούσας Ἰουλίου ἡ Ρωσικὴ Κυβέρνησις προτίθεται νὰ θέσῃ δασμὸν ἐπὶ τῶν σταφίδων μας κατὰ τὸν γουσσὸν Ῥούβιν ἐλαστον πούτι.

Ὁ Σύλλογος δὲν ἀμφισβᾶλλει ὅτι ἡ δυσήρως αὕτη εἰδήσις περιήλθεν εἰς γνώσιν τῆς Σεβαστῆς Κυβερνήσεως, πέποιθε δὲ ἐπὶ τὴν ἐγκαίριον ἐνέργειάν της πρὸ περιστολῆς τοῦ κακοῦ τούτου, οὐχ' ἥτιον ἔμως δὲν κρίνει ἀσκοπον ἵνα καὶ οὗτος δι' ἐμοῦ ὑποβάλλῃ πρὸς τὸν Ὑπουργικὸν Συμβούλιον τὴν παρακλήσιν του ὅπως ἐνεργήσῃ καὶ γίνῃ ἐκποδὼν ὁ ἐπαπειλὼν τὸ ζωτικὸν μας τούτο προϊόν νέος κίνδυνος.

Ὁ Σύλλογος πέποιθεν ὅτι ἡ Βασιλ. Κυβέρνησις ἐν τῇ πατρικῇ αὐτῆς μερίμνῃ θέλει ἐνεργήσῃ καὶ ἐπὶ τοῦ ζητήματος τούτου μετὰ τῆς αὐτῆς θέρης καὶ ἐνδιαφέροντος μεθ' ὧν ἀναμφισβῶν ἐνεργεῖ καὶ παρὰ τῇ Γαλλικῇ Κυβερνήσει, ἔχει δὲ δι' ἐλπίδος ὅτι ταχέως θ' ἀρθῇ τὸ ἐμπόδιον αὐξήσεως τῆς καταναλώσεως τοῦ προϊόντος τούτου παρὰ τῇ μεγάλῃ ἐκείνῃ αὐτοκρατορίᾳ.

Ἐν τῇ πεποιθῆσει ὅτι θὰ ἐκτιμηθῇ ἀποχρόντως ἡ εὐχὴ τοῦ Ἐμπορ. Συλλόγου Πατρῶν αὐτῆς «Ἐρμῆς» παρὰ τοῦ Σεβαστοῦ Ὑπουργικοῦ Συμβουλίου, διατελούμεν ἐν ἐλπίσι χρῆσται, περὶ τῶν λελογισμένων ἐνεργειῶν του ἐπὶ τοῦ προκειμένου καὶ τῶν ἀγαθῶν αὐτῶν ἀποτελεσμάτων.

Εὐπειθέστατος

Πρόεδρος τοῦ Ἐμπορ. Συλλόγου Πατρῶν αὐτῆς «Ἐρμῆς»
Δ. ΣΤΑΜΟΣ.

ΔΙΑΦΟΡΑ

Μετὰ τεσσαρακονθήμερον ἀπουσίαν ἐπανέκαμψεν ἐκ τῶν λουτρῶν ὁ Συναξτὴς τοῦ φορολογουμένου κ. Κ. Φιλόπουλος, ἀπὸ τοῦ προσεχούσας φύλλου ἀναλαμβάνει τὴν σύνταξιν καὶ διευθύνει τῆς ἐφημερίδος ταύτης ἀπὸ τοῦ νῦν ἐν τούτοις ἐκφράζει πλείστα θερμὰς εὐχαριστίας πρὸς ἀπαντας τοὺς ἀξιοτίμους φίλους του οἵτινες κατὰ τὴν ἀπουσίαν αὐτοῦ, ὑπὸ διάφορα ψευδώνυμα, ἀνεπλήρωσαν αὐτὸν ἐν πληρότητι ἐν τῇ συντάξει τῆς ἐφημερίδος καὶ διὰ τῶν περισπουδάζων προκείμενων τῶν καλῶν τῶν ἐκόσμισαν τὰς στήλας αὐτῆς, διεφώτισαν δὲ πλείστα γενικὰ καὶ μερικῶτερα ζητήματα ἐκ τῶν ζωτικωτέρων. Ὁ «φορολογούμενος» εὐγνωμόνως ἀπεδέχθη τὴν συνδρομὴν ταύτην τῶν ἀξιοτίμων φίλων του καὶ εὐγνώμων θὰ διατηρήσῃ τὴν μνήμην αὐτῆς.

— Ὁ κ. Δήμαρχος ἡμῶν ζητήσας ἔλαβε τρίμηνον ἀπουσίας ἀδειαν, προθέμενος νὰ μεταβῇ εἰς Ἑσπερίαν. Εἰ καὶ δὲν ὄρισε εἰσέτι τὸν χρόνον καθ' ὃν ποιήσῃτε χρῆσιν τῆς ἀδείας ταύτης, οἱ πολυάριθμοι αὐτοῦ φίλοι καὶ οἱ ἀποδεχόμενοι ἐκ τῶν συμπολιτῶν του ὡς ἀγαθὴν τὴν δημαρχικὴν αὐτοῦ ἐργασίαν, ἐπέυχονται αὐτῷ αἰσίον τὸ ταξίδιον καὶ αἰσίαν τὴν ἐπάνοδον.

— Ὁ σεβαστὸς ἡμῶν συμπολίτης κ. Ἰωάννης Ἀντωνόπουλος, διατελέσας ὑπουργός, δήμαρχος Πατρῶν καὶ πολλάκις βουλευτὴς τῆς ἐπαρχίας ἡμῶν, ἀνὴρ δὲ καλὸς καὶ ἀγαθὸς προήχθη εἰς τὸ παράσημον τῶν ἀνωτέρων Ταξιαρχῶν, εἰς δικαίαν ἀμοιβὴν τοῦ μακροῦ καὶ σώφρονος πολιτικοῦ βίου του καὶ τῶν πολλῶν πρὸς τὸν τόπον ὑπηρεσιῶν. Ὁ κ. «φορολογούμενος» πολλὰ ἀπευθύνει τῷ ἀξιοτίμῳ κ. Ἰωάννῃ Ἀντωνοπούλῳ ἐπὶ τούτῳ θερμὰ συγχαρητήρια καὶ τῇ φίλῃ αἰκογενεῖα αὐτοῦ.

— Τὰ ἐπόμενα ἀναγινώσκωμεν εἰς τὴν ἀξιόλογον συνάδελφον Μεσολογγίου ἀδελφὴν «Ἐλεάνθη», ἣτινα προσβάλλομεν τοῖς ἡμετέροις δημοτικῶς ἀρχουσιν ὡς ἀξιολύμητον παράδειγμα: «Μέγας φόβος ἐκυρίευσεν τοὺς μικροὺς παιδάς τῆς πόλεως» (Μεσολογγίου) καθὼς οὐδὲν παιδίον φαίνεται πλέον ἀτακτοῦν ἢ τε ἐν τῇ ἀγορᾷ ἢ καθ' ὁδόν, οὐδὲν ἐπίσης τολμᾷ νὰ κολυμβήσῃ, διότι

ἀμέσως συλλαμβάνεται ἐκ τοῦ ὕδατος ὑπὸ τοῦ φοβεροῦ παιδονόμου καὶ δυνόμενον τὰς χεῖρας διευθύνεται ὑπ' αὐτοῦ καὶ διὰ τῆς ἀγορᾶς εἰς τὴν κατάστημα τῆς ἀστυνομίας εἶθ' ἀπὸς τιμωρηθῆ ἀρκούτως ἀφίσταται ὑποσχόμενος ὅτι οὐδέποτε θὰ διαπράτῃ ἀνεπιτήδειαν ἢ ὅτι ἀποσιάζῃ τοῦ σχολείου ἢ θ' ἀσχυρῶν καθ' ὁδόν καὶ οὕτως πῶς ἐτέθη φραγμὸς τις ἐναντίον τῆς ἐπιπολαζούσης διαφθορᾶς τῶν παιδῶν.— Ἐκ τούτοις καὶ μόνος τῆς πράξεως τοῦ ἀπλοῦ δικαστοῦ τῆς γείτονος πόλεως προκύπτει ὅτι πλείτερον αὐτοῦ παντὸς ἄλλου δημοτικοῦ ἀρχοντος ἐνεβάρυνεν εἰς τὸν προσηρμόν του καὶ περισσότερον κατενόησε τὰ κυριώτερα ἔργα τοῦ ἀξιωματοῦ του.

Υ — Τὴν παρελθούσαν Κυριακὴν ὁ φίλος μουσικοδιδάσκαλος κ. Δυμπεράλης συνεικάλεσε κατ' οἶκον πολλοὺς παρ' ἡμῶν φιλομουσοῦς ἵνα ἐκτιμήσωσι τὴν μουσικὴν ἐπίδοσιν τῶν νεωτέρων αὐτοῦ μαθητριῶν, μετὰ τὴν δοκιμασίαν τῶν μεγαλειτέρων, περὶ ὧν ἔγραψε τὰ δέοντα ὁ «φορολογούμενος». Οἱ παρευρεθέντες ἐχειροκρότησαν ζωντῶς τὰς μικρὰς κόρας καὶ τοὺς μικροὺς κηρίους οἵτινες ὀλιγώτερον ἢ δεκατριεῖς ἔδειξαν ἐπὶ τοῦ κλειδοκυμβάλου, ὅτι ἐνερῶς προσεκτήσαντο τὸν ἔρωτα τῆς μουσικῆς καὶ ἀσφαλῆς βάσεις πρὸς πλείτερον μουσικὴν ἐπίδοσιν, πρὸς μεγάλην χάριν τῶν γονέων καὶ ἰκανοποίησιν τοῦ ἀκαμάτου μουσικοδιδασκάλου. Οἱ ἐνώπιον τῆς δημοφώσεως τῆς Κυριακῆς δοκιμασθέντες καὶ χειροκροτηθέντες νεώτατοι κλειδοκυμβαλιστῆς ἦσαν αἱ Ε. Μαρμαρίτη, Σ. Καλογεράκη, Β. Λάππα, Ζ. Κοντογιώργη, Δ. Μαρμαρίτης, Ἀ. Μανιάνης καὶ Π. Θεοχάρη, εἰς αἷς ἀπευθύνομεν πολλὰ συγχαρητήρια, ἰδιαιτέρως δὲ εἰς τοὺς ἀδελφούς Δ. Μ. καὶ Β. Μαρμαρίτη καὶ Σ. Καλογεράκη οἵτινες κατὰ τὴν ἐκπρασιν εἰδήμονος ἐξετέλεσαν τὰ μέρη των, da piccoli artisti.

— Ἡ κ. Χρυσάνθη Ἀλεξανδρίδου πρὸ δέκα καὶ ὀκτώ ἐτῶν διευθύντρια ἀξιολόγου ἐνταῦθα Παρθεναγωγείου ἐδήλωσε μετὰ τὰς ἐξετάσεις τοῦ σχολείου τῆς ὅτι εἰσερχομένη προσεχῶς εἰς τὸν ἔγγαμον βίον διαλύει τὸ ἐαυτῆς παρθεναγωγεῖον καὶ ἀπέρχεται τῆς πόλεως ἡμῶν. Παρὰ τῇ ἀξιότητι κ. Ἀλεξανδρίδου ἐμαθήτευσαν καὶ προσεκτήσαντο τὰ ἐφόδια σώφρονος βίου αἱ νεάνιδες τῶν πρωτευόντων παρ' ἡμῶν οἰκῶν, ἐξ ὧν πολλὰ διατελοῦσιν ἤδη σεβασταὶ οἰκοδόμοισιν καὶ χρηστὰς μητέρας. Ἀπασαὶ αὗται μετὰ πολλῆς θλίψεως βλέπουσι τὴν κ. Ἀλεξανδρίδου ἀπερχομένην τῆς πόλεως ἡμῶν καὶ καθ' ἑκάστην προσερχόμεναι παρ' αὐτῆς τὴν ἀποχαιρετήσιν ἐν συγκινήσει, ἀναμνησκόμεναι ἀρχαίων ἡμερῶν καὶ εὐχόμεναι αὐτῇ πᾶσαν εὐδαιμονίαν. Ὁ φόρος οὗτος τῶν νεανίδων ὀφείλεται τῇ ἀξιοτίμῳ κυρίᾳ καὶ ἀσεως δού, διότι πολὺ ἐμόχθησεν εἰς τὴν ἐκπαίδευσιν τῶν νεανίδων τῆς πόλεως ἡμῶν κατὰ τὴν πρώτην ἔθετο διὰ τοῦ Παρθεναγωγείου τῆς τὰς βάσεις ἐντελεστέρας μορφώσεως τοῦ παρ' ἡμῶν γυναικείου φύλλου, παρέχουσα ἐαυτὴν πάντοτε ἀξιόζηλον παράδειγμα ἀμέπτου βίου καὶ καλλίστης συμπεριφορᾶς. Ἦθελεν εἶσθαι ἀγνωμοσύνη ἐάν δὲν ἀνεγνωρίζοντο τῇ κ. Ἀλεξανδρίδου αἱ πρὸς τὸν τόπον τούτον πολυτίμηται ὑπηρεσίαι τῆς καὶ εὐτυχῆς λογιζόμεθα ἀναγράφοντες ἡμεῖς αὐτὰς ἐν τῷ «φορολογούμενῳ» ὡς γενικὴν ἐγκρίσιν τοῦ τόπου, καθ' ἣν στιγμὴν, δι' εὐτυχῆς γεγονότος, κλείει τὸ διδασκαλικὸν στάδιόν της, εἰς ὃ διεκρίθη τόσον.

— Βιβλικὸς ἀνὴρ θέλει γράψῃ ἐμπεριστατωμένως περὶ τῶν ἐξετάσεων τῶν ἐνταῦθα ἐκπαιδευτηρίων τῶν τε ἀρρένων καὶ θηλέων μετὰ τὸ πέρας τῆς δημοτικῆς δοκιμασίας ὅλων τούτων τῶν ἰδρυμάτων ἧτις ἐξακολουθεῖ ἀκόμη.

— Ὁ κ. Ἀθαν. Σωτηριάδης διωρίσθη συμβολαιογράφος ἐν Πάτραις. Νέος εὐπαιδευτος καὶ χρηστὸς ὁ κ. Σωτηριάδης θέλει διακριθεῖ ἐν τῷ σταδίῳ τούτῳ καὶ πολλὴν θὰ ἐμπνεύσῃ τῷ κοινῷ ἐμπιστοσύνην.

— Ἐν περιεργον τῆς μακαρίτιδος ἐπιστρατείας ἀποτέλεσμα παρατηρεῖται κατ' αὐτὰς ἐν τῇ πόλει μας. Εἰς τῶν καλλίστων φαρμακοποιῶν τῆς

πόλεως μας ὑπερλιζ προφανέστατα φέει τὴν στρατιωτικὴν στολὴν τακτικῶς ἐν ταῖς στρατιωτικαῖς ἀσκούμενος. Δὲν θέλομεν νὰ ἐξετάσωμε τοὺς λόγους ὑφ' οὗς τὸ περίεργον τοῦτο φαινόμενον ἔλαβε χώραν ἀρκούμεθα μόνον νὰ ἐρωτήσωμεν, τίς θέλει ἰκανοποιήσῃ τὸν οἰκογενειάρχην τοῦτον διὰ τὸ προσγεόμενον εἰς αὐτὸν ἀδίκημα; Πιστεύομεν, ὅτι τοιοῦτον τι εἶνε φύσει ἀδύνατον νὰ λάβῃ χώραν εἰς ἄλλο τι τῆς ὑψηλοῦς τιμῆς. Ἀλλήθως πρότυπον Βασιλείου. Πρὸς οὐδὲν αἱ ἐπίσημοι δηλώσει, ἀρκεῖ ἐν λάθος γραφικὸν ἀπὸ 43 νὰ γείνη 23 διὰ νὰ ὑπηρετήσῃ ἀναγκαστικῶς ὡς στρατιώτης. Ἀς ἐπήγαυες νὰ ἴδῃς τὸν ὑποτιθέμενον ὡς ἐκτεθέντα κατάλογον. Καὶ ἂν ἀπουσιάζεις; Πάλιν ὑπηρετεῖς. — Τῇ ἀληθείᾳ δὲν ἤξεύρει τις τί νὰ εἴπῃ!

Κύριε Συναξτῆ.

Ἦθελεν εἶσθαι πᾶσι περιττὸν νὰ ἀπαντήσωμεν εἰς φαῦλον συκοφάντην. Ἀναγκαζόμεθα νὰ ἀπαντήσωμεν εἰς τὸ πρὸ μινὸς διάφορον τοῦ «Φοῖβος» παρὰ τοῦ κ. Φαρατζῆ ὀδοντοιατροῦ, ἐνῶ ἀπὸ τοῦ ἴδιου εἶδεν τὸ ἡμέτερον δίπλωμα τοῦ Πανεπιστημίου Νεαπόλεως, τολμᾷ ἄνευ συστολῆς καὶ μόνον ἐκ τυφλοῦ πάθους νὰ δημοσιεύῃ ὅτι ἀπὸ Νεαπόλεως αὐτοχειροτόνητος ὀδοντοιατρὸς Σοβερίνος ἐξασκῶν πρὸ πολλοῦ τὸ ἐπάγγελμα τοῦτο ἄνευ πτυχίου τινὸς καταγγελλεῖς ἐνώπιον τῶν ἀρμοδίων διετάχθη παρὰ τοῦ κ. Νομάρχου ὅπως ἀπέλθῃ ἐκ τῆς πόλεως ἡμῶν, ἐφ' ᾧ ἐκφράζομεν τὰς εὐχαριστίας ἡμῶν τῷ ἀξιότιμῳ κυρίῳ Δημητριάδῃ διὰ τὸ ἐπαινετὸν διαζήμα κατὰ τυχοδιώκτου οἷος ὁ Σοβερίνος; ὅτι ὁ κύριος Φαρατζῆς εἶναι καθαρὸς συκοφάντης ἀποδεικνύεται ἐκ τῆς ἐπικυρώσεως τῆς Κυβερνήσεως τοῦ διπλώματός μου καὶ τῆς ἀδείας ἧς μᾶς ἐπέτρεψεν καὶ ἀνεγνώρισεν.

Τὸ κοινὸν τῆς πόλεως ταύτης δύναται νὰ κρίνῃ καλλίστη περὶ τῆς διαγωγῆς τοῦ κ. Φαρατζῆ.

ΕΙΣΟΔΙΟΙΣΤΕΙΣ

Τὴν προσεχῆ Τρίτην 29 λήγοντος μηνὸς περὶ ὥραν 9 π. μ. ἀρχοῦνται αἱ ἐξετάσεις τῶν μαθητριῶν τοῦ ὑπὸ τὴν διευθύνσιν μου Παρθεναγωγείου.

Ποιοῦσα τοῦτο γνωστὸν πᾶσι τοῖς ἐνδιαφερομένοις τε καὶ φιλομουσοῖς παρακαλῶ αὐτοὺς, ὅπως εὐαρεστούμενοι παρευρεθῶσιν εἰς ταύτας, τῆς παρουσίας αὐτῶν λίαν συντελοῦσης πρὸς παρότρυνσιν τῆς φιλομαθείας τε καὶ ἀμίλλης τῶν παρ' ἐμοῖ ἐκπαιδευομένων.

Ἐν Πάτραις 25 Ἰουνίου 1882.

Ἡ Διευθύντρια

ΑΡΓΥΡΑ Π. ΔΗΜΗΤΡΑΚΑΚΗ.

ΑΝΘΗ ΤΕΧΝΗΤΑ

(Ἐγγώριος βιομηχανία.)

Εἰς τὸ κρηπλαστεῖον τοῦ Ἰωάννου Ν. Ἠλιοπούλου, κατὰ τὴν ὁδὸν αὐτῆς καὶ πλησίον τοῦ καταστήματος Γεωργ. Κοκαλιάρη, πωλοῦνται ἄνθη τεχνητὰ ἐκ κηροῦ ἀρίστης κατασκευῆς, ἰδίως σπέφανοι νυμφικῶν κλπ. γυρλάνται διὰ παντοειδῆς χρήσεις καὶ καλλωπισμοῦς, εἰς τιμὰς κατὰ 30 τοῖς 0^ο χαμηλοτέρως τῶν ἐξ Εὐρώπης εἰσκομιζομένων ἐνταῦθα.

Κάθετι τῆς οἰκίας τοῦ κ. Ἀχιλλεῶς Χαϊρέτη καὶ πλησίον τοῦ συμβολαιογραφείου τοῦ κ. Ν. Πετροπούλου, πωλεῖται ΟΙΝΟΣ Κέας (Ντζᾶς) μέλας 4 ἐτῶν ἄνευ ριτύνης πρώτης ποιότητος πρὸς μίαν δραχμὴν ἐκάστην ὀκτῶν.